

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KOZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Külföldi áramlat 15 krajczár.

Előfizethetnél csupán a kiadónál van lehet B-Gyarmaton.

Előzetes pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadónálhoz intézendők.

A lap azonnali részére s a nyitlertre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőséghez küldendők.

Hirdetési díja: három hasábol petütor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközölhetnek.

Hétfő minden beiktatással 30 kr.

Nyitlert garmond sor: 20 kr.

A senior gróf.

Ami vármegyénk székhelyének emelésére történik: emeli magát a vármegyét is. Ezen elvitázhatatlan igazság jut eszünkbe, valahányszor gróf Zichy Ferencz kir. főtárnokmester úr, a senior, Balassa-Gyarmatra tett egy-egy látogatásáról van alkalmunk olvasóinknak hírt adni. Ő nagyméltósága mint B-Gyarmat volt földesura, a tagosítási per befejezése folytán már korábban kijelenté, hogy midőn birtokviszonyilag egymástól megválnak, történjék ez úgy, hogy kedves emlékek tartsák fenn közöttünk továbbra is a kapcsolatot, s akarja ugymond, hogy a mult után a jövő sebei is behegesztessenek!

A tények legkésebben szólnak aziránt, hogy a senior gróf úr milyen átérti azt, amit mond.

Ime mult vasárnap délelőtt, az istentisztelet után, egész váratlanul kocsis robogott be városunk székháza udvarára, a senior úr jött és beszélni kívánt birtokosokkal; a beszéd pedig kizárólag a várost közvetlenül érdeklő birtokviszonyokat tárgyalta.

Mindenki ismeri közöttünk ő excellenciájának szelidség és igazi úri leereszkedő modora által impádonál, megnyerő alakját; a szokásos üdvözlések, egészség utáni szives kérdések után, rendesen azzal kezd, hogy ő, ki Isten jószágából immár a 80-ik esztendőbe lépett, igen természetesen, hogy mitsem ölját inkább, mint rendezetten hagyni hátra a seniorátusi birtokokat és mindazt, ami ezzel összekötöttesben áll, s hogy e célját elérhesse abban nemcsak fáradozni, de avégből áldozatokat hozni is kész.

Ráért ezután a lapunkban már ismertett kárpótlási igény bejelentésekre; ezek határideje augusztus hó 4-én járt le, s ő excaja felettébb nagy öröm és satisfactióval vette tudomásul, hogy a bejelentések összege egybevág az uradalom jegyzékével.

Azon tizenegy és fél holdnyi területre nézve, mely a honvédelaktanyával szemben az uraság által beépítés céljából a városi polgároknak ki-

adandó, kijelentette ő nmlga, hogy ő a részlet eladást azért tartja fenn magának, hogy eleje vétesek egyesek netáni spekulációra célzó törekvéseinek; a telkekért befolyó vételárakat azonban egészben a városnak fogja oda ajándékozni, a város fejlődését előmozdító szükségletek fedezésére.

Ime tehát egy újabb ajándék a nemes szívű volt földesuraság részéről, mely ajándékként a bíró s az együtt jelen volt városi jegyző, addig is míg a város képviselőtestületének azt bejelenhetnék, hálás köszönetüket fejezték ki ő excajának; aki azonban még itt sem állott meg, de mert értesült arról, hogy nép és gyermekekért alakítását is elhatározta a város, tehát kijelenté, miszerint nem akarja, hogy az nélküle jöjjön létre; a hozzájárulás mikéjűt annak idején fogván az előjáróság tudomására juttatni.

Úgy véljük, hogy ily tettek dagályos szavak nélkül egyszerű regisztrálása legméltóbb a tettehez és az adományozó nagy és jó férőhöz.

A senior úr azzal távozott, hogy mintegy 24 városi képviselő és előjárósági tagot másnap és harmadnapra Zsélybe asztalához meghívott.

Midőn a városi ember, és legyen az bár kisvárosi, vagy nagyvárosi, a szélyi kastélyhoz feljut, az első benyomás alig lehet más mint a mult század zárkózatlan nagyúrúsi kiváltságának érzete, s ez érzet fokozódik és önkénytelenül kíséri az embert a mely a tágas kapualj, a széles lépcsőház, a tornác s a kellető szürnyű magas főajtón át be a boltosztos nagy terem, melynek XV-ik Lajos kora műveltségben tartott díszítését emeli a gróf Zichy-család divényi hitbizománya szerzője és eddigi volt birtokosának; a majoreskók és seniorok arckép-csarnoka.

Mindezek részletes leírása azonban amily érdekes volna másközlőben, ezúttal nagyon elterelne bennünket kitérőt csinálunk, a gróf vendég-szeretet bemutatásától, amint az e régi szép kastélyban, valahányszor annak jelenlegi ura itthon van, uralkodni szokott.

Ő nmlga a gróf úr már koránál fogva is utalva lévén a zajlatnabb társalgásokra, talosk vendégeit nem szokott egyszerre meghívni, ép azért kérte magához a

mi képviselőinket is kétszerre, úgyek aztán egy ő néki, mint minden vendégének csak annál inkább alkalma nyílt élvezni egymás társalgását és ő excaja hamisítatlan, finom vendég-szeretetét. Hétfőn és kedden is tizenöt-tizenhatan foglaltunk helyet asztalánál, melynek józsi magyaros étkeiről tanúságot tehet az alább bemutatandó élektrend, itáljáról pedig csak annak lehet igazi fogalma aki nemcsak par renomé, de valódsággal is ismeri a grófnak világhírű vált dioségi pinccéje termékeit.

A hétfői élektrend következő volt: Barna leves. Vad Sertés. Kocsonyázott malacz. Fogoly rizzsel. Spékelt borjú salátával. Őz gerincz citrommal. Kappan biftél. Tiroli fánk. Fagyalt. Gyümölcs. Fekete kávé.

Fűszerezte ez éleket az italokat — a franczia pezsgő felszolgálása után, egy-egy diskrét felköszöntő a szives házigazdára, melyet első napon a városbíró, másodnapon pedig ft. S i m k ő Frigyes eszperes ur mondott; ő excaja pedig — mint ez már úgy látszik régi jó szokása, nem maradt adós ilt sem; de igen szepen megemlékezvén B-Gyarmat város egész közönségéről, örömeinek adott kifejezést és reményének a felett, hogy jövőre is minél gyakrabban nyujtsunk neki alkalmat hasonló társalgások összejövetelére. Előttek még igen szép, történetileg példázgató beszédben e lapok szerkesztője a senior úr három kitűnő nagyfiát: a pozsonyi főispán gr. Zichy József, — a flumei kormányzó gr. Zichy Ágost és a párizsi osztr.-magyar nagykövetségi tanácsos gr. Zichy Tivadar úr ő mlgak, illetve nagyméltóságait; majd e kitűnő honfiai jelenlétére derék nevelőjét dr. Steinmeyer János most jószágigazgató urat. Gazdik Lajos pedig élecs toasztjával mulattatott, midőn mint kiérdemült kereskedő kifejté, hogy a közönséges életben az szokott áldomást fejezni, aki jó üzletet csinál, ő nmlga a senior gróf úr pedig egyre adakozik városunknak s az áldomást is ő fejezi!

Ebed után meg egy pohárka gyomorerősítő, s aztán a mokka, és a finom szivar, — hogy egy mondan: betelítkez, megkoronázza a vendégek mulatását; ilyenkor ő excaja kisebb körben mindentől szivesen eladomáz, s hallgatunk tőle, — főleg konstantinápolyi nagykövetsége idejéből, felelethet érdekes dolgokat, melyek noha már a történelmet, de ép e történelmet világitják meg előttünk jobban és teszik értelmesebbé. Részünkről pedig, — miután ő excaja memóriái tulajdonjogát tiszteletben kell tartanunk, beszélgetéseiből csak azt az egyet jegyezzük meg tanulságul magunk és másoknak, miszerint meg oly hatalmas állam, mint Ausztria-Magyarország, nagykövete is, úgy látszik eredményeket csak úgy vihatott ki, hogy: „többet és szé- zed mint erővel!” Hat-hiszen ezt a jó magyar axiomát, aranymondást általában devisál is választ-hatná tán a magas diplomácia.

TÁRCZA.

Összenőtt szívek.

Magamból füstelek szírelmem erejével.
A szívemet már mi sem választja szírelmet!
Tudom csak tetteim s nagy közöny s hidegség.
Tudom, csak ertem én megindított szírelmet.
Hiába is kerülés, nem fog kibújni lágod.
Helyezzenek hűsnek bár egy egész világot!
Mert szívemet már mi sem választja szírelmet,
Magamból füstelek szírelmem erejével!

Feljötti akarok, magányt, munkát keresek/
Meglévő, én ott leszek mindig a közeledbe!
Míg munka mellett élek dolgozva szorgos közél.
Azt sem tudod hogyan, csak mindig rám emlékezel.
S ha kis kertben jár, a szírelmet és a rózsák
Szírelmem napját has emlékezős hoznak!
Íllam szorgos nekem a szél a felvétel —
Magamból füstelek szírelmem erejével!

Vagy szírelmem vágy, keresek társalgást?
Te ottan egyre csak az én hiányom látod
Vegyek bár körül kikent-kifent uraságok.
Kikől szírelmem sem jut, oly szírelmemen csakak.
Hár elhalmozottak bennem édes búkál.
S csakdóvak his kérd möh közeled csókál.
Szírelmem egy se for, a unottan szírelmet szírelmet,
Magamból füstelek szírelmem erejével!

Kolostor szent fala sem én meg tölem téged!
Krisztus jegyeceként gyarapodnak csak véteid.
Rebegni hű imát eszem meg rá emeléd.
Tudom, előttem én azonnal megjelenek!
S amig tekintetod ott csüggesz a keresztet.
Keresed jutna majd az én nehe keresztet.
Szírelmem egy egybe nőtt, Isten se tépi szírelmet,
Magamból füstelek szírelmem erejével!

De ferjébe más fele nem én leszek a ferjed.
Negyven kitél vagyok nem építetek fűteket.
Már fogja szívem, már mézt bíborajkádok.
Szírelmem, melyre most oly sóváran tapadok.
Karcú derekadat már fogja ártólod.
Hattyú-lágy kebleden már fog nyugalmat lelmi.
De már karjaiban is rám gondolok napról-éjjel,
Magamból füstelek szírelmem erejével!

Luby Sándor.

A görög mythológia.

Minden embernek vannak kedvelt maganeszméi, melyeknek néha átengedi magát. Van nap, melyen a lélek visszaveti az apró gondolatokat, magasabb eszméket keres, hogy mindegy azok nagyságára támaszkodjék a sok kicsinyesség között. Ilyenkor egyik játszi kedély a teremtésre, a másik, kissé már kiabándult szellem az enyészetre gondol. En ily percekben a mulandóságra, az örökkévalóságra, az időre gondolok. Engedje meg a tisztelt Szerkesztő úr, hogy gondolataimnak az alkalommal kissé szabadabb menetet adjak s képeletem szárnyain átrepülhessek a szép görög mythológia határaiha, hol oly meglepően iratik le az idő.

A nemzetélet virágzó korát, dicsőben eltűnő fantasztikus kort egyedül a hellének élték át, a világ minden népei között, kik soha el nem enyésző emléket hagytak magok után az utókorra.

A mi a teremtés genezisével illeti, a mythológia nem állít semmiféle hatalmat, kire a minden teremtés óriási munkáját ruházná, e kiindulási pont nem a már közvettelt szellemvilágból, hanem a közvetlen természet öléből nyúlik fel útként az Istenek vidám csoportozatáig.

A hitrege Kaoszot említi, mint már meglévő, melynek rejtélyes tömegében már minden létező kifejeletlenül; de hogy ki hozta ezt elő, mikor, és miként, az nem említették. Minthogy a Kaosban alakulatul már minden létezendő jelen van, ebből származtatják a földet, az alvilágot, a homályt, éjt stb. Ezekből ismét más és más lények vevék eredetüket, melyek később magok is mint származtatok tűnnek fel. Így pl. a föld szülte a csilaggyöngyös eget, az Uránust, egyéb bűvös fény-sugarával együtt; a hullámzó tengereket eüshabú folyamagyermekkel; a kies völgyeket, égig nyúló bérceket rejtelmes üregekkel, melyekben az elkárloztottak vándor szellemi bánatos susogással tévedeznek s mintegy talánszerűleg figyelmeztetik az előket, hogy hátralevő napjaikat jól töltsék. A föld szülte a viruló halmozat, melyeken az illatos füveket és virágokat oly kedvesen ringatja a zokogva suhanó szél.

Az ég és föld egyesüléséből keletkeztek a titánok, hecatorkheinek (százkezek) és kiklopszok. A titánok legifjabbika Kronosz, az Idő, egy oly gyermek,

ki megsemmisít mindent, a mi csak teremte vagy teremtetve volt, van és lesz.

Mily gyönyörű fantázia!

Előbb van egy alakatlan tömeg, melyben minden létezendő foglaltatik, de melynek kezdete nincs, azaz a görög mythologia nem tudja, mikor volt; vagyis, — szerintünk, — e tömeg öröktől fogva való, melynek utódaitól születik egy gyermek, az Idő, mely minden megsemmisít; — azaz a világban csak egy van változatlan: a változandóság, — egy van örökkévaló a mulandóság.

Legifjabb unokája Kaosznak, az Idő, minden gyermekét legyőzi, meg atyját, — az ezen természet hatalmakon uralkodó Uránust sem kíméli meg, — eszélyesség által valamenyny fölé emelkedik. Mily szép felogasa és a szellem felsőbbségének, a természet felett! S mily következtetés a fejlődésében örökké mozgó szellem rajza!

Mert lám, az Idő maga-magának is szül ellenségeket a leiki istenek származta után, de a kik, mint éppen említve volt, a mennyiben természetiek, elpusztultak; azonban eszélyesség által ismét fenmarad a jövőre Zeusz, a leiki istenek legfőbbike, ki már a természetesség nehézkötélektől menten, elmentében áll a meg természetesség birodalmában szereplő hatalmakkal.

A hol ellentét van, kivált a szellemi világban, küzdelem áll elő és a küzdelem mindig egy harmadik állapot feltételezője. Így történt Zeusz és Kronoszsal is a dolog, szellem a természettel, leiki istenek a természeti hatalmakkal harcra koveredtek, s a kemény harc után a győzelemkorosorú a leiki istenek homlokát díszíté; mert Zeusz leiki társaival legyőzte a természet hatalmakát, a gigászokat, titánokat, stb. Vagy másként, az idő, a szellem, vagy talán leghehelyeseben a korszellem túlszárnyalt minden eddigi létezőt, lett legyen bár természetű, vagy abból kissé már kiemelkedett s gazdagon természeti és tenyésztéj erejével benőtte a multnak elavult sarjait, mint a zöld fü a kitorított szikladarabokat.

Ilyen formán értelmezve a görög hitrege az idő folyását, s mily szepen dicsőíti meg a szellemi hatalmat!

(J. Pálffy Gábor)

önzést, utálja az érdem nélküli protekciót és szellemi találgatásokat.

Amde a „Nógrádi Függetlenség” első számában is már a „rang” és „tekintély” hypotézisai alatt beszél, önértékelt mond minden szót, s így mint politikai szörny szültetnek lefogásultsága nem lehet.

Azt mondjuk, hogy az aludtél, különösen nyári napokban jó esél, azt meg már magam is tudom, hogy a méz jó; de vajon ha ez ön magában vevő két jól-össze keveréket, ehető volna-e minden undorodás nélkül? Alig ha. Mar pedig a „Nógrádi Függetlenség” czime — nem akarok senki által félre értetni, mindig politikai szempontból, tehát egészen elvont alakban beszél — a mézhez hasonlítható, tartalma pedig az aludtélhez. Kérdem: olvasható-e ily keverékben a „Nógrádi Függetlenség”?

Veszedelem is ám az ily politikai keverék, különösen Losoncban kétszerte veszedelem, mert e városnak nemzeti hívatása van; ám de ily politikai termelvényekkel nemzeti missiót ugyancsak nem tölthetünk ill. zavaros Losoncban sok fiatal ember gyarapítja magát tudománnyal és e mellett a sok jeles tanárért erkölcsöt, politikai jellemet is tanulnia kell. A magas képzettségű, higgadt gondolkodású és ítélet-képességű bíró tanár urak székhelyükön talán elsem tűrhettek ily zavaros elvet hirdető lapot? Mivé lesz a nemzet, ha főgökény lelkű gyermekei hamis politikai elveket tanulnak meg? Mit fognak gondolni azon érettségi vizsgára készülő búske fluk és kepezei tanúok, kik, ha esetleg kezükbe tévedvén a „Nógrádi Függetlenség” egyik, vagy másik száma, olvassák belőle, hogy a losonci független polgárok még legelkeseredettebb ellenségeket is képesek megismertetni bizalmukkal, csak igérje meg nekik — tesszem például — hogy királyi táblát kapnak? Es mit szólnak mind azon független gondolkodású polgárok, kik látják hogy a „cél” szentesíti az eszközt? Valóban elszomorító biz ez!

De ne legyünk pesszimisták és hamisítatlan igaz hazafi szeretetünk melegségével óhajtsuk, hogy a „Nógrádi Függetlenség” gyorsan lássa be tövedést, ismerje be hibáját és igazán független tiszta politikai eszmére építse a „Nógrádi Függetlenséget” s ne a székhelyért, hanem a magyar nemzet „személyné” lépjen ki a közönség tere. Talán első sorban is iparkodnék meggyőzni a losonci tisztelt polgárokat, hogy mindezek előtt a választásnál szögbe akasztott politikai elveket akasszák le, mert addig független polgároknak nem tarthatók, aztán ha nagyobb és tekintélyes akarják Losonc városát tenni, saját maguk közül választanak majd országgyűlési képviselőt, s ne menjenek máshova maguknak „tekintélyt” keresni, mert különben Losonc város nemzeti missiója kellő értékre nem fog emelkedni soha.

Pintér Sándor.

Összefoglaló szavak önk. tüdőltő egyetütnkröl.

Sovány vizsgálás ugyan, de mégis vizsgálás azon körülmény, hogy nemcsak a mi tüdőltő egyetütnk ingadozik.

Keressük az okot. Hol a hiba, amely miatt ezen korszerű humanisztikus intézmény megszűlni nem képes?

A tüdőltő intézmény hazánkban a főváros kivételével, mely már néhány évvel ezelőtt rendezett tüdőltő egyetütlé birt, mondhatni, rövid idő alatt a rohamos gyorsasággal hódított, s ma már alig van jelentékenyebb város, rendezetlenebb népesebb község, melynek tüdőltő egyetle ne volna.

Sajnos azonban, hogy a mi területjén be sem fejezett mi alapja megazult, s a szőlőnknek képzelt gyöngye alkotmány dűledéz.

Az eszme alapja szilárd, erről letérni nem szabad. „Egy mindért s mind egyért.” Az ezen szavakban kifejezett magasztos elvöl azonban eltűnt, a kivételben inak hibákat követünk el, melyeket jóvátenni csak úgy lehet, ha a fent idézett jelleg szemlencének megfelelő módon újbol építünk, vagyis mellőznünk kell minden fölösleges ornamentikát, minden fényűzést, mint pl. aranygallért, aranyzsinórt, aranyos sisakot, díszbaltát, kardot stb. A tüdőltőnek erős karra és bator szívre van szüksége; az eszme, a nemes ügy csak ezeknek veheti hasznát, a parádénak nem.

Minden önk. tüdőltő ismerheti a költő e szép mondatát: „Jutalmad az legyen, betöltöd tiszteled.”

Az igazság érdekében azonban el kell ösmernünk, hogy sokan bizony inkább abban találják jutalmukat, ha aranygallérban parádézhatnak.

Igy történt azután, hogy az önk. tüdőltő egyetlek alakulásánál a hiúság kielégítése lett az ügybuzgalom helyett első rangú tényező. Legtöbb gondot arra fordítottak, hogy milyen széles aranygallér illeti meg a fő és alparancsnokot. Persze azután az osztályvezetők a díszreklám nem volt szabad gardalzkodni az arany zsinórral. Mily lazsa sietésséggel igyekezett kiki a cifra díltönybe bújni.

Nem mondunk én azt, hogy a tüdőltő egyenruhát ne viseljen s némi külső megkülönböztetés ne legyen a parancsnok és rajvezetők között, mert ezt az egyöntetűség megköveteli; de a tüdőltő ne legyen piperkőz, ne legyen képzeltől vagy önző azon rangra, melyet visel.

Az elismerést fényes ruha nélkül is elnyeri azon tüdőltő, ki a vesz helyen derekasan megállja helyét s tagasabb látkörrel rendelkezik, mint némely tüdőltő társa.

Az önk. tüdőltő egyetlek hamatlanságának egyik főbb oka tehát a külsőségekre fektetett pompa, fényűzés és az úgynevezett katonaság.

Mert, hogy egyenlő alkotás-készség, egyenlő szolgálati érdem s jutalom mellett a főparancsnokok taboronki öltözetben brillírozzanak a fővezetők, alvezetők s köztüztőlők között, ez ugyiszen az önk. tüdőltő egyetlek demokratikus elvével sehogy sem egyeztethető össze.

Nem a b-gyarmati tüdőltőkröl szolok. Igy van ez kevés kivétellel az összes hazai önk. tüdőltő egyetleknek.

Azért ne is vonatkoztassa magára e sorokat önk. tüdőltő egyetlünk derek főparancsnoka, nem az ő széles vörös posztó szelése a nadrágját cizelgő, mert mi igaz is, hogy a vörös posztó szelése a nadrágját (viselője egészségre) érdemei nem keskenyebbek, melyeket tüdőltőségünk körül szerzett.

A második ok a szolgálati szabályok hibás alkotásában rejlik.

Nem sorolok fel többet alítasom igazolására, elég legyen csak egyet felhozni, az őrtanyai őrtarancsnokságot. A szolgálati szabályoknak ezen terhes kötelezettsége az egyetl több tagjaira nemcsak terhes, de annak megfelelni nem is képes. Ebből következően az után az idezésnek, ismételt idezésnek, esküdttségi tárgyalások, felmentések, büntetések, megdorgások stb. elle maczerázók, melyeket az önk. tüdőltőnek tőrnie kell, mert a parancsnokság mint bíró ítélt fölötté. Hogy az ily szolgálati szabályok sok intelligens tüdőltőt riasztottak el az egyetlét, elég példát van rá, — de azt sem kell bizonyítani, hogy az ily rendszabályokkal az önk. tüdőltőket egy ideig lehet ugyan traktálni, de hogy végre is elmegy a kedve minden jó akaratával együtt, azon esodakozni nem lehet.

Ezen okból nem halgathatunk el, hogy a szolgálati szabályzat átalakítását a helyi körülményekre való tekintettel multhatatlanná szükségessé tartom. Ennek sikeres keresztülvitelére pedig csak akkor gondolhatunk, ha az egyetlet feloszlatni nem engedvén, újbol megerősítetük.

Hallom, hogy az egyetl újrászervezésével két csoport fogalakozik. Igazán fölösleges munka, melynek nem az ügy mellett, hanem ellene eszelszünk.

Hagyjunk fel a hiú kombinációk és aspirációkkal, kipróbált férfiak állnak ott az egyetlet élén, bízzuk az egyetl újrászervezését ő rajok.

Mésemről semmit sem óhajtanék jobbat az ügy érdekében, mint azt, hogy a jelenlegi parancsnokság vegye kezébe az ügyet. Ez a szervező bizottság hívja fel a város értelmes és önálló polgárait az egyetletbe való beleépésre, s ne azon legyen, hogy minél több tagot toborozzon össze, hanem inkább arra fektesse a főszűl, hogy azok, kik az egyetletbe lépnek, lelkes, ügybuzgó tagok, jellemes férfiak legyenek.

Ily eljárásd, azt hiszem, önk. tüdőltő egyetlünk polgártársaink javára s városunk becsületére újbol fel fog viragozni.

Mundóssy Alajos.

Hírek és Külfönelék.

Személyi hír. Nagy Iván történészünk e héten körünkben B-Gyarmaton volt, s megfigyeltatta íróismerőseit és barátjait.

Előzetes. Rettel Jenő, az ipolyi kir. törvényszék egyik volt kitűnő bírája s kisegítő kir. táblai bíró, Ofélsége valóságos kir. táblai bíróvá nevezte ki.

Közvetes. A b-gyarmati pénzügyigazgatóság Kellér Jenő adóhivatali gyakornokot a losonci m. kir. adóhivatalhoz ideiglenes adóbiztost nevezte ki.

A szatmárnémeti székhelyek. Szatmárnémeti székhelynek N-Károlyból Szatmárra való áttetele ügyében a belügyminiszter aug. hó 5-diki kelettel rendeletet intézett a megyéhez. Megemlíti e rendelet, hogy Perényi Péter és érdektársai lefolyomással éltek az áthelyezést kimondó határozat ellen. Kijelenti ezután a miniszter, hogy a kérdés megoldásánál „csak a köz- és állam-érdek parancsoló szempontjai, a jó közigazgatás igaz követelményei vételhetneik figyelembe és épen azért döntő érvek hiányában nem járulhat sem a fölterjesztett határozathoz, sem a lefolyomáshoz, hanem egyelőre függőben tartva az elintéztet, felhívja a vármegye közönségét, hogy tüzetes felvilágosító jelentést tegyen a következő pontokra vonatkozólag: 1. Kumulandó lesz, hogy minő értékkel szerepel a vármegye vagyonában a Nagy-Károlyban levő jelenlegi székház. 2. Azon esetre, ha a székhely áthelyeztetik, mely módon véli a vármegye közönsége a nagy-károlyi székházat és az ottan levő egyéb vármegyei épületeket és minő árbeli kilátással értékesíthetnek. 3. Bemutatandó a vármegye jelenlegi székházának hiteles vázrajza az egyes helyiségek mely célra való használatának és a méreteknek pontos megjelölésével. 4. Bemutatandók a vármegyei hivataloknak elhelyezésére, a Szatmár-Nemethiben tervezett új székhely elkészüléséig ingyen használatra felajánlott helyiségek pontos vázrajza. 5. Bemutatandó a Sz-Nemethi városban az áthelyezés esetében építendő megyei székház tervrajza, költségelőrányszata, annak kitűntetésével, hogy az új székházban mely hivatalok, mely helyiségekben tervezetnek elhelyeztetni. 6. Jelentes teendő a felöl, hogy az előbbi pontban említett új székház, az áthelyezés megtörténte után mennyi idő alatt lenne felépíthető és rendelkezésének átadható. 7. Felvilágosítandó az is, hogy a vármegyei központi hivataloknak és a központi tisztviselők és azok családjaiknak átköltöztetési költségei nől fogának fedeztetni. 8. Szatmár-Nemeth város közönségének határozatában, melylyel a székhely áthelyezés esetre lenyeges hozzájárulását ajánlotta fel, ennek a hozzájárulásnak pénzbeli értéke meg csak megközelítőleg sem levén megállapítva, a jelen rendelet második pontjában foglaltakkal kapcsolatosan felhívás szerint pontosan és részletekbe megállapítandó s a felterjesztendő lesz a Sz-Nemeth város által felajánlott hozzájárulás pénzbeli értéke, valamint a város jelenlegi esekelő és szenvedő vagyoni állásának és egyéb a szóban levő célra felhasználható jövedelmeinek kimutatása is.

Rappi plébános. A rosnói püspök ömöltsége rappi plébánosul Varga Péter cseredi plébánost nevezte ki.

A losonci rádzsártszász elnököl, — néhai Pokorny Gusztáv helyébe — Török Zoltán urat választja meg.

Szentlőrinc napja a helybeli rom. kath. templomban ismét énekes és zenes mész lesz az ünnep emlékeztetve. A művész ajátos szereplőkröl lapunk jövő számában fogunk megemlékezni.

Alásd választmányi ülés tartott aug. 16-án Tihanyi Ferenc főjegyző elnökléte alatt, melyen a vármegyei 1891. évi költségvetés tárgyalottat le.

Másrét ketében van kassinói esély B-Gyarmaton a setatérén. Ez esélyek igen kellemesek.

A losonci polg. iskolákba tanítónőül megválasztattak, és pedig igazgatónőül: Péchy Erzsébet, — tanítónőül: Derécsényi Julia, Várady Szidónia, segédtanítónőül: Winkler Anna, a női iparmunka tanítónője: Keller Aranka kisasszonyok.

Az ipolyi-balassa-grammali varst által átszelt közsegekben a kisajátítandó területek árát megállapító tárgyalások Balassa-Gyarmaton holnap d. e. 11-ben szintén holnap d. u. Patakán augusztus 19-én, Dejláron pedig augusztus 21-én fognak megtartatni. E tárgyalásoknál a szab. o. m. vasutasaságok: Simonyi Béla levál ügyvéd, mint meghatalmazott jogi biztos fogja képviselni; mellette kisajátító mernökként Benczik Pál és az építész csaljából már is körtűn lakó szakaszmérnök Kellerman úr fog működni. A vármegye részéről, mint megjelöltségi tag Farkas Ferenc ügyvéd úr, továbbá Baintner Arnold főszolgabíró úr s az egyes községek előjárói fognak a tárgyalásokon résztvenni.

A Teldik Magyar Kisművelődési Egyesület 1890. évi szeptember hó 9-én délelőtti 10 órakor Póstyén-fürdőben tartja VIII-ik rendes közgyűlést. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Előzőik megnyitó beszéd. 2. Az igazgatóválasztmány évi jelentése, és az abból kifolyó javaslatok. 3. Az egyesület pénztárának 1889-ik évi zárszámadása. 4. Az 1890. évi költségvetési előirányzat és egyúttal az 1891. évi működési tervet megállapítása. 5. Egyes javaslatmunkák szervezeti-szabályzatai. 6. Indítványok és javaslatok. 7. Jgyző választása, ügy az igazgatóválasztmány kiegészítése. 8. A jövő évi közgyűlés helyének megállapítása. A közgyűlést megelőzőleg, szeptember hó 8-án délután 5 órakor az igazgatóválasztmány tart ülést. A közgyűlésen résztvenni szándékozik körének ebbeli számokunkat tekintettel az ünnepiességekre — augusztus hó 25-ig az egyesület elnökségénél Nyitra bejelenteni. A vasuton mindkét irányból érkezők körének úgy utazni, hogy Póstyén fürdőbe az oda szeptember hó 8-án a déli órákban érkező vonatokon jöjenek meg. Az ünnepiességek sorozata külön fog közölneteni.

Tiszti egyetlünk társulatát, melyet Szent-István napja estején, az egyetl segély-alap javára Bárh Ignác fürdőhelyiségében rendez a parancsnokság, a legemeghebben njánjuk városi összes közönségnek partfogására. A mostani szép esteiken Bárh fürdői kertjében kétszerez élvezet és üdülés szolgálhat egyará orai baráti körben, vagy ismerősök között töltöni el. Aki pedig akadályozva lenne a megjelenésben, váltsa meg legalább a jegyet a cukrászdában, avagy Kanitz Odón gyógy-szerterében, Molnar János vagy Feled Ignác urak üzletében; noha a társadalmi élet szempontjából leginkább óhajtuk a művelt egyének, nők és urak tömeges megjelenését.

Érdemes előírás. Vallo János úr, orsz. méhészet-kerületi vandortanító, augusztus 23-án most szombaton B-Gyarmatra érkezik s itt a közönség okulásá végett a polgári iskola tereben székelfadást tart. Emelni fogja az előadást Sötér Kálmán tudos magyar méhésztünk jelenléte is. Sötér úr, kinek keziratban teljesen kész kétföldes méhészeti monografiájából lapunknak is volt már szerencsése feleltébb érdekes mutatóanyagokat közölni, a vandortanító urat meghívta inámi tuskulnyjába, hová augusztus 26-án városunkból is, Sötér úr tisztelői és barátai közül többen ki fognak járulni, hogy tanúi legyenek a gyakorlati méhészeti tudomány klasszikus próbáinak. Sötér urat Montmégnyétől méltán árgyelheti az egész ország.

HORVÁTH DANÓ.

felelős szerkesztő.

4201—1890. P. szám.

Hirdetmény.

A Felcs Bodony községben gyakorolt italmérséi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-ához képest az egyeség megkísérlete s az igények újabb tárgyalására határidőül 1890. november 17-én d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalasbájba kitűztetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is a kiknek az idősz végén külön nem szabották megállapított követeléseikre az idézett rendeletben megállapított követeléseikre esemmel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék. 1890. évi augusztus hó 6-án.

4-76—p. 800.

Hirdetmény.

A Kiv-kezet községben gyakorolt italmérséi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-ához képest az egyeség megkísérlete s az igények újabb tárgyalására határidőül 1890. évi november 17-én d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalasbájba kitűztetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is a kiknek az idősz végén külön nem szabották megállapított követeléseikre az idézett rendeletben megállapított követeléseikre esemmel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék. 1890. évi augusztus 6-án.

3955—1890. P. sz.

Hirdetmény.

A Zóber községben gyakorolt italmérséi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-ához képest az egyeség megkísérlete s az igények újabb tárgyalására határidőül 1890. évi november 17-én d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalasbájba kitűztetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is a kiknek az idősz végén külön nem szabották megállapított követeléseikre az idézett rendeletben megállapított követeléseikre esemmel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék. 1890. évi június hó 3-án.

4414—1890. P. sz.

Hirdetmény.

Tosoncs községben gyakorolt italmérséi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-ához képest az egyeség megkísérlete s az igények újabb tárgyalására határidőül 1890. évi november 17-én d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. sz. hivatalasbájba kitűztetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is a kiknek az idősz végén külön nem szabották megállapított követeléseikre az idézett rendeletben megállapított követeléseikre esemmel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék. 1890. évi augusztus hó 6-án.

